

DECLARAȚIA DE INDEPENDENȚĂ A NAȚIUNILOR EUROPENE

25 ianuarie 2014 – Această declarație a fost scrisă de Helga Zepp-LaRouche cu scopul de a oferi o bază conceptuală tuturor forțelor care, în mijlocul aceste crize acute de civilizație, doresc reconstrucția Europei pe o bază nouă, cea a comunității de principii între state suverane și care doresc să colaboreze pentru realizarea scopurilor comune ale umanității.

L uând în considerare faptul că, nu numai zona Euro, ci întregul sistem trans-atlantic sunt foarte aproape de dezintegrare, principala întrebare care se pune este următoarea: ne îndreptăm spre o prăbușire în haos, sau spre o ieșire ordonată din U.E. și din Euro, așa încât măsurile necesare pentru depășirea crizei să poată fi luate?

Pentru orice persoană care este rațională, ar trebui să fie evident faptul că suntem în fața unei catastrofe de civilizație, de o amploare fără precedent, iar faptul că numai foarte puțini oameni curajoși spun lucrurilor pe nume este cu adevărat terifiant: ne îndreptăm spre o prăbușire a sistemului, care ne poate conduce la un nou război mondial, de data aceasta termonuclear, putând însemna extincția omenirii. Terenul unui al treilea război mondial este deja pregătit - căderea într-un haos economic ar declanșa cu siguranță o reacție în lanț, în care capacități militare, capabile să anihileze orice urmă de viață pe planetă, ar putea fi utilizate.

De aceea întrebarea care se pune este : cum poate exista o atât de mare discrepanță între acest pericol evident pentru viața și sănătatea populației și lipsa eforturilor depuse pentru a-l evita ?

La ora actuală, națiunile Europei sunt prinse în structuri supranaționale, care le încalcă în mod epatant interesele existențiale, care le neagă tezaurul cultural și care le fură viitorul. Aceste structuri reprezintă, într-o formă modernizată, unul din cele două curente existente, care se luptă pentru supremație de peste 3000 de ani în istoria Europei, și anume: primul este sistemul oligarhic, în care o castă elitistă se străduiește să-și impună privilegiile față de majoritatea populației, al doilea este principiul republican, care este organizat în jurul promovării creativității pentru întreaga populație, reprezentat de exemplul lui Solon, înțeleptul legiuitor al Atenei. Cel de-al doilea curent a fost nu numai complet eliminat prin actuala politică a

U.E., ci până și cele mai mici încercări de a iniția această tendință au fost reprimare.

Pentru a ilustra aceste două curente istorice, figurile mitologice ale lui Prometeu și Zeus, reprezintă metafora cea mai potrivită. Zeus, conducătorul Olimpului care de-testă omenirea, reprezintă modelul oligarhic, unde con-tează numai privilegiile unei elite care dirijează și unde oamenii de rând nu au nici un drept. Friedrich Schiller, poetul german, descrie în „Legislația lui Licurg și Solon” Sparta lui Licurg ca și prototip al statului oligarhic, unde totul este subordonat interesului unei elite la putere, care dispune, după plac, de viața sclavilor săi, hiloții.

Prometeu, prietenul omului și aducătorul focului, se luptă dimpotrivă, pentru a-i permite omului să-și însușească reușitele progresului și să-și amelioreze astfel condițiile de trai. Partea prometeică a omului este capacitatea sa creatoare, „scânteia divină” care-l face să descopere noi cunoștințe, să fie cu adevărat liber și care-l scoate din jugul sistemului oligarhic. Iar, așa cum în tragedia lui Eschil, Zeus îl pedepsește pe Prometeu, înlănțuindu-l pe veșnicie, pentru că a adus focul omului, la fel oligarhia detestă și împiedica forța creatoare a gândirii omului liber, pentru că ea înseamnă sfârșitul înjugării sale.

O dată cu lupta creștinismului împotriva Imperiului Roman, dreptul și potențialul omenirii la desăvârșirea fără limite a individului, făcut după chipul Creatorului, a fost avansat la un nivel superior. De atunci, Imperiul Roman și cărmuirea samavolnică a împăraților săi reprezintă un model pentru structurile imperiale și oligarhice, ai căror protagoniști caută să împiedice plebea să gândească, iar aceasta prin „pâine și circ”, menținând-o într-un stadiu în care-și va accepta sclavia.

Importanța istorică a creștinismului este că a învins acest sistem imperial la nivelul principiilor. Cu persoana lui Isus a fost stabilită posibilitatea omului de a participa

la Dumnezeu și la capacitatea sa creatoare nemărginită „capax dei”. Aceasta însemnând o ruptură cu miturile pre-creștine și concepția ciclică a naturii, ca și apariție și dispariție, ca și veșnică repetare a aceluiași, ca și o „mamă gaia”, pentru care devenirea și dispariția nu sunt decât părți egale ale naturii. O dată cu Isus și cu apariția creștinismului, eliberarea și dezvoltarea, cel puțin spirituală, a omului, a devenit posibilă. Stăpânitorii Imperiului Roman au văzut pericolul acestor idei pentru sistemul lor, și au răspuns prin persecutarea creștinilor.

În secolul al XV-lea, Nicolaus Cusanus a revoluționat istoria printr-o nouă metodă științifică care a permis depășirea gândirii deductive a peripateticienilor și a scolasticii. Această metodă superioară de gândire creativă i-a permis, de asemenea, să pună bazele științelor moderne, iar din punct de vedere politic, bazele sistemului reprezentativ al statului suveran. Astfel, era formulată explicit, pentru prima oară, posibilitatea participării populației la conducere și se dădea o formă mai concretă drepturilor omului, până atunci definite de creștinism, dar împiedicate la nivel politic de structurile oligarhice dominante.

Acest punct de vedere, ne permite o privire fascinantă în culisele istoriei, între necesitate și libertate, căci ideile republicane ale lui Cusanus, au contribuit în două feluri la crearea unei „Noi lumi” pe continentul american. Pe de o parte ele au influențat prin intermediul lui Paolo Pozzo Toscanelli traseul călătoriei lui Cristofor Columb, conducând la descoperirea unei „noi insule”, care s-a dovedit a fi continentul american. Pe de cealaltă parte, aceste idei au fost aplicate pentru prima oară în secolul XVII în colonia Massachusetts și mai târziu, firește, în Războiul de Independență al americanilor împotriva Imperiului Britanic, servind drept inspirație pentru constituția americană. Poetul Friedrich Schiller comemorează această preștiință în minunatul său poem „Columbus”:

„Geniul se găsește într-un pact veșnic cu Natura,

Ceea ce promite primul, cu siguranță ea îl va realiza.”

Constituția americană reprezintă, o ruptură majoră în istoria umanității, iar acest fapt rămâne valabil până astăzi, în pofida încercărilor constante ale Imperiului Britanic de a submina independența americană, și da a câștiga de partea lui asentimentul guvernatorilor pentru modelul de cîrmuire imperial, prin așa zisa „relație privilegiată” anglo-americană. Marii președinți americani, ca și John Quincy Adams, Abraham Lincoln, Franklin D. Roosevelt și John F. Kennedy au reușit, în epoci diferite, să readucă la viață spiritul independenței americane.

În schimb, Europa, nu a reușit niciodată să învingă sistemul oligarhic. Speranța nutrită de forțele republicane în jurul lui Friedrich Schiller, ca din prima perioadă a Revoluției franceze să poată decurge o replică europeană a modelului american, nu a fost realizată. Odată cu teroarea iacobină urmată de politica imperială a lui Napoleon, s-a ajuns, dimpotrivă, la o nouă versiune explicită a Imperiului Roman. Perioada restaurării, introdusă de congresul de

la Viena, a nimicuit pentru multă vreme victoriile episodice ale spiritului republican, purtate de politica reformatorilor prusaci și de războaiele germane de eliberare împotriva lui Napoleon.

În națiunile Europei au existat, după schimbarea decisivă adusă de Revoluția americană, momente scurte dominate de politici în interesul bunăstării generale și în spiritul republican, ca de exemplu reformele lui Carol al III-lea al Spaniei, născute din dragostea pentru bunăstarea generală, promovând munca productivă, învățământul pentru toți, dezvoltarea industriei, și a cercetării științifice, sau ca și faza scurtă, în care reformatorii prusaci au participat la guvernare, în timpul căreia un Wilhelm von Humboldt a introdus sistemul său de educație, neîntrecut până astăzi, sau ca și reformele sociale și industriale ale lui Bismarck, care au scos Germania din feudalism transformând-o într-o națiune industrială cu un sistem social inovator, sau ca și încercarea eroică a lui Jean Jaurès de a împiedica dinamica primului război mondial, asasinat cu două zile înaintea izbucnirii războiului, sau ca și industrializarea regiunii Piemonte și eliberarea Italiei de sub ocupația Habsburgilor, prin Camillio Cavour, sau „miracolul economic” italian de după cel de-al doilea Război Mondial, datorită politicii de dezvoltare a lui Enrico Mattei, sau ca și constituția și politica celei de-a V-a republici a lui De Gaulle, care definea nu numai principiul suveranității, ci și cel al misiunii comune a națiunilor, sau ca și guvernarea lui Adenauer, care a orientat din nou Germania spre principiile creștinismului, după oroarea perioadei naziste, dar cu toate acestea, în nici un moment nu s-a reușit ieșirea de sub jugul oligarhiei, ceea ce se exprimă fățiș prin faptul că cele opt familii regale mai sunt încă la putere, prin existența dinastiilor nobiliare și mai puțin vizibil prin dominația instituțiilor internaționale.

Începând cu Tratatul de la Maastricht și cu uniunea monetară impusă Germaniei ca preț al reunificării, până la Tratatul de la Lisabona și desăvârșirea programată a procesului de integrare europeană, am intrat într-un proces în care se vizează distrugerea timidelor și scurtelor progrese făcute în perioadele anterioare. U.E., așa cum ea rezultă din Tratatul de la Lisabona, a devenit un exemplu perfect de sistem oligarhic, în care principiul lui Zeus monopolizează puterea.

Toleranța pe care o manifestă conducerea țărilor europene, exceptând câteva proteste simbolice, față de spionajul complet al cetățenilor europeni de către NSA și GCHQ britanic, sau față de intensificarea politicii imperiale prin crearea unei mari piețe libere transatlantice (Transatlantic Trade and Investment Partnership sau TTIP), sau față de politica anunțată oficial, de confiscare a depozitelor cetățenilor, în virtutea procedurii de refinanțare internă (bail in), sau față de absența totală de angajament al U.E. de a veghea asupra păcii mondiale, toate acestea, fac, dacă ne dorim să supraviețuim, o întârziere în U.E., imposibilă.

Motivele pentru ieșirea din U.E. pe baza principiilor Declarației de Independență a SUA

Niciodată, cu nici o ocazie, nu s-a consultat părerea statelor Europei, dacă ar fi de acord să renunțe într-un grad din ce în ce mai mare la suveranitatea lor națională în fața U.E. Ci dimpotrivă, cu ocazia nașterii Uniunii Economice și Monetare, în locul informării exhaustive despre adevăratele obiective și urmări ale desăvârșirii integrării europene, s-au folosit tactici perfide, amenințări chiar și acte criminale. Singurele popoare care au avut ocazia de a se exprima printr-un referendum cu privire la așa-numita „Constituție Europeană”, Franța și Olanda, au votat împotriva.

Acest rezultat nu i-a împiedicat însă pe șefii statelor să ratifice doi ani mai târziu același text, cu schimbări de maximum 5 %, sub numele de „Tratatul de la Lisabona”. Acest tratat este diferit de o constituție, de aceea nu a fost nevoie de un referendum, iar orice discuție despre consecințele legislative a fost suprimată din opinia publică cu bună știință.

Un alt argument folosit a fost cel că, într-o lume a globalizării, nu ar exista o alternativă la U.E., deoarece numai o Europă unită poate fi îndeajuns de puternică ca să reziste în viitor la furtunile care ne-ar fi așteptat. Cuvintele lui Robert Cooper, unul din principalii strategii ai U.E. sunt foarte clare: „Forma de expansiune imperială cea mai semnificativă, o constituie Uniunea Europeană... Răspunsul european postmodern la diversele amenințări este de a-și extinde din ce în ce mai mult sistemul de imperiu cooperativ”.

Însă tocmai această logică geopolitică de expansiune imperială a U.E. către Est, face ca pacea în Europa și în afara ei să fie pusă în pericol. Europa nu a devenit mai puternică prin această expansiune, ci mai militarizată. Din cauza proximității cu alianța NATO, de asemenea în extindere, U.E. este din ce în ce mai mult văzută de către celelalte puteri ca și o amenințare, ceea ce contribuie la intensificarea pericolului de război.

În numele „stabilității sistemului financiar” cetățenii europeni au fost obligați să facă sacrificii din ce în ce mai mari, iar ele au devenit astăzi atât de grave, încât supunerea la structurile supranaționale ale U.E. devine intolerabilă.

Istoria politicii așa-numitei Troici (Comisia Europeană, FMI și Banca Centrală Europeană) este plină de abuzuri ca și încălcarea drepturilor omului, distrugerea democrației, suprimarea libertății de exprimare, instigarea la acte de violență, toate acestea, cu scopul de a consolida o tiranie absolută asupra națiunilor. Dar faptul cel mai grav este că politica Troicii încalcă cea de-a cincea poruncă: „Să nu ucizi!”, deoarece provoacă o creștere deliberată a ratei mortalității. Pentru a da un nume acestui fenomen, există

un cuvânt pe care noi toți în Europa îl cunoaștem foarte bine și anume: „genocid”.

U.E. a abuzat de instituțiile sale pentru a lucra în interesul sistemului financiar global, care a acumulat munți întregi de datorii fictive de neplătit, de zeci de ori mai mari decât producția reală de bunuri necesare subzistenței, iar aceasta, pentru a îmbogăți o minoritate infimă, acceptând cu bună știință faptul că ceilalți vor plăti până și cu viața.

Aceste instituții au promovat cu impertinență un sistem financiar în faliment. Răspunsul actual față de prăbușirea iminentă a sistemului este exproprierea populației prin combinarea unei politici de „bail-out” (salvare a băncilor din buznarul contribuabililor), de emisie monetară hiperinflationistă „ex nihilo”, și de expropriere directă a deținătorilor de conturi bancare prin așa numitul „bail-in”. Dacă aceste planuri sunt aplicate, consecința lor va fi un haos global de neimaginat și moartea a milioane de oameni.

Am intrat într-o situație în care au fost deja comise crime împotriva popoarelor europene, iar pericolul este, ca aceste crime să devină cu mult mai grave în viitorul apropiat. În consecință, pentru a-și asigura securitatea, popoarele Europei nu mai pot rămâne în aceste instituții.

Pentru a dovedi cele afirmate mai sus, aducem următoarele argumente în fața tuturor acelor care sunt imparțiali:

- Arhitecții și conducătorii U.E. au indus în eroare popoarele europene, cu bună știință, disimulând adevăratele lor intenții, deoarece știau că, în cazul în care planurile lor ar fi fost dezbătute de către parlamente și în presă, ele ar fi fost cu siguranță respinse.
- S-a ascuns cu bună știință intenția de a transfera puterea suverană de stat către instituții supranaționale.
- Au fost modificate legi în spiritul ideologiei oligarhice, așa încât tirania pieței, speculația dezlănțuită și lăcomia au devenit regula, iar bogăția se găsește în buzunarele unei minorități.
- S-a creat un sistem care distruge temelii economiei reale, în care furnizarea energiei electrice și a apei potabile, vitale pentru generațiile viitoare, este fragilizată cu bună știință de măsurile U.E. La fel s-a întâmplat cu investițiile în domenii de maximă prioritate ca și infrastructura și agricultura.
- S-a creat un sistem care favorizează din ce în ce mai mult redistribuția bogăției de la cei săraci spre cei bogați și care periclitizează securitatea socială, impune reduceri bugetare în domeniul sănătății publice, lăsându-i pe cei slabi neprotejați.
- S-a creat un sistem care îi privează pe tineri, (în unele țări din Europa, peste 50 %) de dreptul la un loc de

muncă și de orice perspectivă de a-și găsi de lucru, răpindu-le orice speranță la un viitor mai bun.

- S-a creat un sistem în care drepturile inalienabile ale omului și dreptul la fericire sunt călcate în picioare, un sistem în care s-a abandonat cu totul sarcina esențială a statului, aceea de a veghea asupra bunăstării generale.
- S-a creat un sistem care amenință libertatea, deoarece, cei care critică politica U.E., riscă deja în unele țări amenzi semnificative sau pedeapsa cu închisoarea, și deoarece altor state străine le este permis să spioneze masiv populația, prin programe la care statele europene sunt coparticipative.
- S-a creat un sistem care a renunțat în întregime la intențiile formulate anterior, de a dezvolta continentul African, un sistem care împiedică dezvoltarea durabilă

în Africa printr-o politică „monetaristă”, agravând problema refugiaților.

De aceea, noi, reprezentanții opoziției la acest sistem în diferitele țări europene, în virtutea probității intențiilor noastre, facem apel la „Judecătorul suprem” și în virtutea „drepturilor noastre inalienabile înscrise în stele”, așa cum spunea poetul Schiller, declarăm solemn că națiunile Europei sunt state libere și independente, în conformitate cu legea naturală, și sunt eliberate de orice fel de supunere față de birocrăția U.E., și că dețin puterea suverană de a respinge războiul ca mijloc de rezolvare a conflictelor, de a lega pacea, de a încheia alianțe, de a face comerț, și de a face tot ceea ce se găsește în dreptul unui stat independent. Pentru a justifica declarația noastră, invocăm drepturile inalienabile ale omului, bazate pe dreptul natural și pe identitatea speciei umane, singura specie din ordinea Creației care este creativă.

Alternativa

Cu toate că principiul juridic al „pacta sunt servanda”(convențiile trebuiesc respectate) se aplică în general, luând în considerare pericolul existențial, în care trădările și intențiile mai sus amintite ne-au pus, articolul 62 al Convenției de la Viena, cu privire la dreptul tratatelor, este de asemenea valabil, statuând că se poate pune capăt tratatului, dacă a intervenit o schimbare fundamentală a împrejurărilor, imprevizibilă la semnarea tratatului. Iar paragraful 50 al Tratatului de la Lisabona statuează : „orice stat membru poate hotărî, conform regulilor sale constituționale, să se retragă din Uniune”.

Dacă toate statele membre ale U.E. se retrag și își recuperează suveranitatea deplină, aceasta nu înseamnă o regresie într-o politică națională șovină, ci, dimpotrivă, ele vor trebui să se coalizeze într-o alianță de state constituționale pe deplin suverane, mobilizate să realizeze obiectivele comune ale umanității.

În epoca armelor termonucleare, misiunea noastră supremă este asigurarea păcii. Garantăm, că războiul, ca mijloc de rezolvare al conflictelor, va fi eliminat pentru totdeauna, creând cât de repede posibil, o alianță de state suverane, încheiată pe baza unui principiu care aparține tuturor cetățenilor, dar depășește interesele particulare, și anume interesul general. Principiul Păcii Westfalice, al Dreptului Internațional și al Cartei Națiunilor Unite se aplică în mod absolut.

Ne angajăm cu toate eforturile noastre, să instaurăm imediat o ordine economică și financiară și un sistem de credit, servind investițiilor pe termen lung, punând capăt suferințelor inutile provocate de foamete și de boli, care au remedii, și aducând condiții de trai umane și demne pentru toți locuitorii acestei planete. Primul pas în această direcție va fi instaurarea unei legi de separare strictă între băncile speculative și băncile de depozite, adică al unui „Glass-Steagall Act” global.

Ne angajăm, de asemenea, să ne reunim eforturile împotriva pericolelor care ne amenință pe toți, ca și de exemplu meteoriții, asteroizii, și cometele. De asemenea, scopul nostru comun trebuie să fie eradicarea calamității terorismului și a producției și traficului de droguri, ca și cel al traficului de oameni sub orice formă.

Trebuie să dăm prioritate descoperirilor științifice în domeniile care promovează dezvoltarea mutuală și care permit existența durabilă a umanității, la un nivel superior, ca de exemplu, cel al fuziunii nucleare, al explorării spațiale și al medicinei spațiale.

Suntem hotărâți să contribuim prin aceste măsuri, la nașterea unei noi paradigme, mai umane, și să scriem o nouă pagină a istoriei umanității. Această nouă Renaștere va da un elan nou culturii clasice în națiunile noastre, inaugurând astfel epoca prometeică a rațiunii.

Pentru mai multe informații vă rugăm contactați-ne la:

✉ alina.popeanga@schiller-institut.de ☎ +49 (0) 611-2052065